

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2021-02-01
Besvaras senast
2021-02-10 kl. 12.00

Till statsrådet Jennie Nilsson (S)

2020/21:1586 Skydd av djur i samband med försäljning

Konsumentköplagen innefattar handel med djur som får betala ett högt pris då det finns luckor i lagen, som i en förlängning är rättsosäker. Djurskyddslagen täcker heller inte in detta område, vilket leder till att djur riskerar onödigt lidande vid en försäljning.

Vid en försäljning av en häst har säljaren extra ansvar under de första sex månaderna att bevisa att hästen inte har några fel vid köpets övergång. Frågan är hur många hästar som är helt perfekta om man tittar på alla röntgenplåtar och vilken relevans eventuella röntgenfynd har på användandet av djuret.

I dag vittnar säljare om att köpare går fria från ansvar att ge hästen den omvårdnad som hästen behöver. Köparen missköter helt enkelt hästen, ofta på grund av okunskap och bristande erfarenhet. I dag förstår inte alla nyblivna hästägare vilket arbete det är att äga en häst. Om hästen stallas in i egen lokal och inte tillsammans med andra hästar vars ägare har adekvat kunskap och erfarenhet så är riskerna större. Detta vittnar många veterinärer om.

Det är i dag otydligt vilket ansvar köparen har att ta hand om hästen på rätt sätt och då även under den rättsprocess som kan pågå under riktigt lång tid. Vad händer om köparen brister i hästens omvårdnad, exempelvis rider den på fel sätt eller inte håller den i trim så att den är i gott skick för att bära en ryttare? De flesta vana hästägare vet hur viktigt det är att träna och bygga upp muskulaturen hos en häst men också hur snabbt det att bryta ned densamma om man inte kontinuerligt tränar den. Man vet också hur viktigt det är att vikten på hästen fördelas korrekt på ryggen så att det inte blir slitskador på frambenen.

När man kommer till en hästköpare som inte har tagit hand om hästen på korrekt sätt och det har uppkommit skador som man skyller på säljaren och vill "reklamera" hästen har säljaren i princip inte något att säga till om. Ord står då mot ord. Under tiden betalar hästen en hårt pris med sitt välbefinnande och i många fall sitt liv då luckor i konsumentlagen leder till utdragna rättsprocesser. Vid en tvist har nämligen köparen hästen kvar i sin ägo och har inte förmågan eller viljan att ta om hand om den på rätt sätt. I stället väljer man då att avliva hästen, och det kan utgå försäkringspengar om det finns en sådan fullförsäkring. Veterinärer vittnar också om att dessa fullförsäkringar skapar ett incitament för hästägare att vilja nyttja desamma och få hästen avlivad. Det finns heller inte tillräckligt skydd i djurskyddslagen för att motverka detta.

En annan orimlighet är att säljaren inte har någon möjlighet att träffa djuret eller kontrollera djuret via ombud så länge djuret finns hos köparen. Rimligt vore att säljaren hade rätt att personligen träffa djuret eller via ombud, till exempel en veterinär, besikta vilket skick djuret är i när djuret är hos köparen. Köparen kan med nuvarande lag gravt missköta ett djur men ändå gå skadefri på djurets bekostnad.

Många exempel från verkligheten visar hur orimlig och oskyddande konsumentlagen och djurskyddslagen är och vilket lidande de skapar för djuren. Nu är konsumentköplagen under omarbetning, och EU har öppnat upp för att lyfta bort djur från den. Oavsett detta är den stora frågan hur svensk lag ska utformas så att djuren skyddas och inte utsätts för onödigt lidande.

Med anledning av detta vill jag fråga statsrådet Jennie Nilsson:

Vilka åtgärder ämnar statsrådet vidta för att skydda hästar och andra djur i samband med en försäljning?

.....

Marléne Lund Kopparklint (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders